

аше чи нај добаръ царь за гнѣвѣтъ ѣ маанито.
 9. Безмѣстна любовь. Кесарь катò видѣ на Римъ
 нѣкои странници чи держѣха на рацѣтѣ си кѣ-
 чинца и ги мѣлваха, пристѣпи при тѣхъ и ги
 попыта: на ли раждатъ по тѣхънѣтѣ мѣста жи-
 нѣтѣ дѣца; сз тѣзи хората ги мѣмраше чи
 любѣха добытацѣтѣ, кактò трѣваше да любѣатъ
 дѣцѣта си. 10. Бѣкии самси знаи гдѣ го боли.
 Павелъ бѣ мѣл Римскѣи начальникъ напѣсти же-
 нѣта си. това катò чѣха приѣтелиѣтѣ неговѣ
 прибрѣхасѣ при него и мѣ дѣмаха: дали ѣ цѣло-
 мѣдрѣна не ѣ или ѣ хѣбава, или ѣ каква погрѣшка
 сторѣ; защо да ѣ напѣстѣшь; я тѣи не рачѣ
 да ѣзавѣ причѣната (сѣвѣпатъ) заради да не
 ѣ засрами, ѣми повелѣ та мѣ донѣсоха еѣтѣ-
 шатъ, ѣчи ѣмъ рече: тѣиѣзи еѣтѣшъ ѣма ли
 нѣгдѣ зѣаркано; и ни ѣ ли хѣбавъ; но кой
 знаи гдѣ ми стѣска: 11. Бѣтѣтѣвѣнна икона. При-
 пѣрахасѣ еѣдинъ пѣть зѣнѣзъ и Парѣсъ, кой ѣ
 по ѣскѣсенъ зѣграфъ. Тогѣзи зѣнѣзъ ѣспѣса еѣ-
 дѣинъ грѣзѣзъ тѣлкози доврѣ шотò дохѣждаха
 птѣчитѣта на ѣколо да го калѣѣтъ. я Парѣсъ
 принѣси еѣдна икона зѣвѣта сз еѣднò тѣнко еѣло
 тѣлкози докарѣно, шотò сѣкаше чѣловѣкѣзъ чи
 ѣ ѣстинско. Тогѣзи зѣнѣзъ катò сѣ голѣмѣкаше
 ѣѣще чи ѣзлѣга птѣчитѣта сз иконѣта си при-
 стѣпи при Парѣса и мѣ рече да ѣздѣиѣни еѣлото
 да видѣ иконѣта мѣ. Парѣсъ го поглѣдна и сѣ
 позасмѣ ѣ зѣнѣзъ позна чи сѣ прѣласти и на-
 чѣна да сѣ чѣрѣѣи ѣт сѣрамъ и рече: ѣзъ вѣѣра